

ДОРОГАМИ УКРАЇНИ – НА ВЕЛОСИПЕДАХ

Вадим ЛЮБИВИЙ

Велосекція ЧАЕС існує з 2005-го року. За плечима у хлопців – сотні кілометрів по найбільш мальовничих куточках України. Це ж як треба любити велоспорт, щоб не просто відправитися в походи по тому, що в нашій країні гордо йменується дорогами – незважаючи на якусь... кхе... скажемо м'яко, невідповідність території до будь-якого виду туризму, але й із задоволенням розповідати про те, як це було! У травні поточного року члени велосекції чергового разу відправилися скоряти Крим.

Для початку трохи історії. Все почалося з велопробігу по маршруту Славутич – Нетішин, присвяченому 1-й річниці пуску другого блока Хмельницької АЕС. Вийшовши зі Славутича, наші спортсмени за сім днів здолали понад 500 кілометрів, що розділяють два містечка атомників, взяли участь у торжествах та й відбули додому. Потім були пробіги Славутич – Кузнецовськ (озеро Біле), Славутич – Седнів, Славутич – Блакитні озера, Славутич – дендропар-

ки Чернігівщини (Тростянець, Качанівка, Батурин). Крім того, 2010 року, підтверджуючи свою цивільну патріотичну позицію, члени велоклубу впорядкували меморіал радянським воїнам, що загинули при форсуванні Дніпра в селі Миси (виконали роботи з благоустрою місця поховання радянських воїнів, що загинули в боях при форсуванні Дніпра).

Нарешті, здолавши досить складний карпатський маршрут, вони відчули, що доросли й до непростих у всіх відношеннях кримських трас. Двічі пройшли маршрутами Криму: східною стороною півострова (Арабська стрілка), гірським Кримом (Ай-Петрі), західною частиною Криму.

До нинішнього походу в Крим готувалися ґрунтовно. Почали заздалегідь – ще 12 березня. Зазвичай у пробіг збиралися в'ягтьох, але як іноді трапляється, з різних причин частина бажаючих відсіялася.

Кінцевий склад учасників пробігу виявився таким: Роман Зидін, Олександр Бовкун, Максим Гумін.

Зі шляхового щоденника.

Велопохід (травень 2011) 625 км (11 днів). Маршрут: СЛАВУТИЧ – КИЇВ (поїздом) – КРАСНОПЕРЕКОПСЬК – БАКАЛЬСЬКА КОСА – мис ТАРХАНКУТ – ЄВПАТОРІЯ – САКИ – МИКОЛАЇВКА – СЕВАСТОПОЛЬ – поїздом до КИЄВА – автобусом до СЛАВУТИЧА.

День 1.

Славутич – Дніпровське – Тужар (заповідник) – Косачівка – Лошакова Гута – Сорокошичи (ночівля). Здолали 70 км, з них – 8 км. піску.

День 2.

Сорокошичі – Генеральські дачі – дорога уздовж Київського моря – Вишгород – Київ – залізничний вокзал (поїзд Київ – Красноперекіпськ). Пройшли 86 км. 10 % усєї траси – суцільний пісок.

День 3.

Красноперекіпськ – Ішунь – Воронцівка – Комишне – Струмки – Ботанічне – Роздольне. Далі – ще 70 кілометрів, але яких – 15 % тяжкої кримської ґрунтівки!

День 4.

Ремонт і обслуговування техніки, поїздка в Євпаторію.

День 5.

Бакальська коса – коса Бакальського озера – мис Червоний – мис Кам'яний – Північне – Міжводне. Далі – Тарханкут – урочище Глибоке – урочище Рибальське. Ремонт велосипедного багажника – не витримав 80 кілограмів вантажу. Пройшли 45 км (ґрунтівка, пісок).

День 6.

Тарханкут. Напівднювання. Поїздка в Чорноморське для ремонту. Вїзд на Оленівку через черепашковий кар'єр (білий шлях) – Оленівка – Атлеш. Близько 70 км (90 % ґрунтівка).

День 7.

Тарханкут (Атлеш – Мар'їне – Окунів-

ка) – Гронове – Знаменське – "Замок вікінгів" – Озерівка – Медведєво – далі ґрунтівка вздовж берега озера Донузлав (пагорби) – Аблимицький міст – ночівля в бухті (близько 5 км від моста). Дуже холодно. Пройдено 79 км (99 % ґрунтівкою).

День 8.

Новоозерне – Криловка – Штормове – Хутірець – Вігъчине (побродили біля радіотелескопа) – Молочне – Затишне – Євпаторія – Прибережне – Саки – поворот перед Чеботаркою на Іванівку – Іванівка – Фрунзе – ночівля на пляжі за Фрунзе. 105 км (30 % ґрунтівка).

День 9.

Миколаївка – Берегове – Піщане – Андріївка – Кача – Осипенко – Орловка – (прання, гоління на річці Кача) – тягуни – Любимівка – Учкуйвіка – Севастополь (Північна сторона, обід, повернення на учкуйвіський пляж) – ночівля. Пройшли 70 км.

День 10.

Севастополь (Північна сторона) – Графська – центр – залізничний вокзал. Пробіг – 30 км (асфальт).

День 11.

Київ – автобус – Славутич!!! Додому Моменти, що найбільше запам'яталися: чудова природа Криму: море, мальовниче узбережжя, зелені поля чергуються з полями ромашок і маків. Повітря свіже. Смутне видовище – останки дельфінів на Бакальській косі.

Мошкара в Любимівці – це щось виняткове! Вона була в казанку, в роті, в очах – все просто було вкрите шаром цих комах.

База Чорноморського Флоту.. на озері Донузлав. Вітряки...

На жовтень запланована ще одна поїздка до Криму – за маршрутом "Феодосія – Севастополь". Деталі маршруту розробляються.

Приєднуйтеся!